



## דבר המערכת

עומדים אנו בימים האלו שלאחר חג השבועות, הימים שלאחר ימי ספירת העומר, עשינו את כל ההכנה לקראת הקיץ העומד לפתחנו, ולפי ההכנה כך נקבל את הקיץ לטוב ולרע, כל אחד ואחד אינו רוצה ח"ו ליפול ברשת היצר הטומן לפתחנו תמיד, ותחבולותיו ומזימותיו רק הולכים וגוברים מיום ליום, והדרך להינצל ממנו, זהו אינו דבר של מה בכך, ללא הכנה לימות הקיץ אזי צריכים רחמים מרובים לבל נילכד ברשתו הטומן לנו מבלי שנדע מה מצפה לנו ומה טומן לנו.

בימים האלו שלאחר ההתעוררות הגדולה שהיה לכל אחד ואחד מאיתנו, כ"א לפי גודל ההכנה שהתחיל כבר מליל הסדר, וכך דרך ההתעוררות לדעילא האור הגדול שיווד בליל הסדר, והמשיכו בהתעוררת אלתתנו יום לתקן את עצמנו את המדות יום יום בספירת העומר, עד למלכות שבמלכות, ומשם נכנסים ליום הגדול חג השבועות ליום אשר בו זכו בני ישראל אחרי ההזדככות לאבינו שבשמים, לקבל מאיתנו ית' את התורה, אשר הוא היינו, כמו שכותב רבינו בספריו בכמה פעמים וז"ל 'הק' בספר בני יששכר חודש ניסן מאמר ספירת העומר: **שכל האורות נתהוו ובלילה הראשונה בנביה מרומים בדרך נס שלא על ידי מעשינו (וכן הוא בכל שנה), אך להיות הדבר שלא על ידי מעשינו אין קיום לאורות והמוחין הם, על כן צנו הש"י מצות ספירת העומר לספור מחדש יום אחר יום ונכנסין המוחין לאט לאט על ידי מעשינו, וזהו יום קיום כיון שהוא על ידי מעשינו, וכיון שנגמרין כל המוחין על ידי מעשינו אז הוא יום קבלת התורה חג השבועות, וזה וספרתם לכם לטובתכם ולהנאתכם שיהיה קיום לקבלת המוחין אל התורה, עכ"ל:**

כ"א מקבל על עצמו לעשות יותר להבא ע"מ להתקרב אליו יתברך יותר מאשר עד היום, לאחד ההתעוררות מניע בליל חג השבועות בהיותו ער כל הלילה בהזדככות של תיקון ליל שבועות, לאחד בתפילת אהבה רבה, או באמירת ההקדמות, כל איש בעת רצון שלו, שמעתור אצלו החיבור ואהבה לקב"ה ולתורתו, ואזי אומר לעצמו אני רוצה מהיום להיות יותר קרוב אליו, ומקבל על עצמו קבלה טובה, אם זה להתפלל יותר בכוונה מהיום, את התענוג של אהבה רבה הוא רוצה להרגיש לא רק יום בשנה אלא בכל תפילת שחרית בכל יום יום, או קבלה אחרת מהיום איני מפסיק בלימוד לשום דבר גשמי או בדיבורים בטלים, או שמוסיף לעצמו עוד זמן ושיעור ללימוד התורה, ואזי היצר הרע אינו יושן בכל ימות השנה, ומיד בסיום השבועות מגיע לאדם ונכנסים בו קרירות, הנה עברנו כבר את ימי המרה שחורה של ימי הספירה, את התורה כבר קבלנו, מוזיקה כבר מותר לשמוע, והנה כבר מאחלים קיץ בריא... הנה נכנסים לקיץ... רשמית, כבר מתחילים לתכנן מה עושים בקיץ... כמה פעמים נסע לים המלח... כמה שבתות נסע לנפוש במהלך הקיץ... האם היעד הוא צפון או דרום או בכלל חופשה באירופה... העיקר את הקבלה וההתעוררות שהיה לנו באחד הרגעים ביום השבועות הצליח להשיח מאתנו כלא היה.

ומה נעשה באמת? הרי אנו בני אדם... וזה הטבע... גם אם קבלנו על עצמינו קבלה טובה... אזי זה רק טבע ששוכחים, והטרדות משכיחים ולא איהו יצר הרע...

לזה יש לנו את הצדיקים וספריהם הקדושים, אם יהודי יקבל על עצמו חק ולא יעבור, לשבת כל יום או לכל הפחות יום בשבוע הכנה לשבת וככלי להחזיק בו הברכה והטוב, ללמוד ספרי חסידות, ולא הכמות אלא האיכות, לקחת ספר אגרא דכלה וללמוד תורה אחת ע"מ להבינו על ברי, להבין לעומק את מחשבת רבינו, מה התכוון כאן, ומה רבינו מוציא לנו מתוך עמקות המחשבה רצון הבורא מאיתנו, ואזי זה העצה להחזיק בנו את הקבלות הטובות, זהו מנסיון מרשם המרפא לשימור הקבלות הטובות שקבלנו על עצמינו, ואזי גם יש עלינו שמירה של הצדיק לכל יולוט בנו עת הציר, ואדרבה היצר יתרחק מאיתנו כי ידע שאין לו שליטה עלינו, כי יש לנו שמירה עליונה בכוח הצדיקים ולימוד תורתם הצרופה והשלימה ביסודות האמונה ואהבה אליו יתברך.

וסימתי דברי כאן באוהל רבינו הק' בעל הבני יששכר ובנו בעל הצמח דוד ז"ל ע, דינוב, יום רביעי ט' סיון הילולת הרה"ק ר' יצחק אייזיק ב"ר ישכר בעריש מוידיתשוב זצוק"ל, שמשמו ידוע האימרה מהרה"ק רבינו בעל הבני יששכר שאמר על בנו הרב הקדוש רבי דוד (בעל הצמח דוד), בהמשיך לו לשמה מעולם האצילות, והפסיר הרה"ק מוידיתשוב זצ"ל: הגם שמשם קשה להמשיך נשמה, רק מסתמא אם הקדוש רבי צבי אלימלך אמר כך, היה כך.

ובוודאי בכוח לימוד תורתם הקדושה, תורת אמת אשר הנחילו לדור האחרון להתחוק ולבל תגרשלו וליפול מהדרגות שהגענו וקבלנו בימים הנשגבים שעברו עלינו, ואדרבה נתחוק ונתעלה במדרגות ללימוד התורה בהתמדה, שיאירו עינינו בתורה, ונתדבק במצוות השי"ת ונהיה מאושרים בתורה ובמצוות, למען לא נבוש ולא נכלם...

ה' הל' באוהל רבינו, בברכת חתן אבא, אבא  
ד'ד'ד'ס פ'תס בנימין בן אנה אבא

## אגרא דכלה

הקטעים [בסוגריים מרובעים] הינו הוספות מרבינו בענין זה, ממקומות אחרים:

והתודו את חטאתם וכו' הוא מצות עשה שס"ה. יש לרמז דהנה טעם הווידוי מבואר בוהר, דאם האדם בעצמו מתודה, הנה נסתם פיות המקטריגים, באמור להם מודה בקנס פטור ולית להו רשות לאסטוני. והנה אמרו רז"ל (יומא כ' ע"א) השטן המקטרג בגימטריא שס"ד, להורות דביום הכיפורים לית להו רשות לאסטוני. וזה הענין גם כן במצות וידוי, לית להו רשות לאסטוני:

[בבני יששכר - מאמרי חדש תשרי - מאמר ז בנוסח הוידוי, על חטא שחטאנו לפניך ביודיו פה, אינו מובן, וזה לשון הרב הגדול חיד"א זלה"ה בספרו דבש לפי מערכת אות ו' סימן ב', תכלית וידוי הוא שיכיר החטא (נ"ל היינו שבכל חטא ועון שימצא בפשפושו במעשיו יכירוהו כמה הוא גדול כגון כל הכועס כאילו עובד ע"ז, כל המתיייהר כאילו בא על כל העריות [סוטה ד ע"ב], המלביץ פני חבריו ברבים כאילו שופך דמים [ב"מ נח ע"ב] וכיוצא, הרי לך דברים כאלה שכחין בכל זמן בעוה"ר, וכאם האדם לא יכיר אותן מי הם ומזיהו סוג הם לא יכיר לשבו כי נראין קטנים בעיניו, וכן לשון הרע שקול כג' ראשי עבירות הנ"ל [ערכין טו ע"ב] וכן המוציא ז"ל ח"ו [נדה ג]. וכן אמרו כל המשנה בדבריו כאילו וכו' כל זה צריך השב להכיר, הבן הדברים, ולפני מי חטא, היינו שיחשוב בגדולתו ית"ש ובשפלות האדם כי הכל לפי המבייש והמתבייש כנ"ל, ויתבייש מאד ויתחרט ועיד עלי יחידע תעלומות שלא יחטא עוד ואל ישוב לכסלה כמ"ש הרמב"ם בהל' תשובה [פ"ב ה"ב] (כבר כתבנו פירוש דברי הרמב"ם לדעתנו במאמרי השבתות ובמאמרי ראש השנה) ויכוין להתוודות עליו ועל כל בני ביתו על מה שחטא בגלגול זה ובגלגולים אחרים, וישער בעצמו כי הוא חייב מיתה על שהכעיס למלך הכבוד ועבר על מצותיו, ובחרדה ורעדה בא לבקש שימחול לו המלך, וכתבו ז"ל דזהו מה שתקנו על חטא שחטאנו לפניך ביודיו פה, כלומר שהתוודה בפה מן השפה ולחון ולא בלב וצריך להתוודות על הוידוי שלא התוודה כהוגן ושהיה פיו ולבו שוין (ונ"ל שזה היה טעם קדמונינו שלא הנהיגו לומר וידוי אשמונו וכו' בכל יום בבתי כנסיות רק בבתי מדרשות לתלמידי חכמים וזקנים אבל למרבית המון עם המתפללים בבית הכנסת לא היו מנהיגים אותם לומר הוידוי בכל יום, דחששו להיות טרודין על המחיה ועל הכלכלה ואינם מפנינים את לבם לאיכות ומהות הוידוי, והנה כאשר יתוודו בהרצות פשעים ולבם בעיני הנה יוסיפו על חטאתם שתי ועטרכו למיתב תענית לתעניתם היינו וידוי ליודיים, רק בתענית צבור אז לבם נשברה ומפנין את לבם

לענין הוידוי אז אמרו כל הקהל וידוי, והנה עתה מקרוב הנהיגו לומר הוידוי בכל יום כל ההמון בכל בתי כנסיות, הנה המשכיל ישוב אל לבו להתוודות כהוגן ואז טוב לו, ודי בזה למשכיל), ויכוין שמתוודה בכ"ב אותיות לתקן מה שפגם בכ"ב אותיות (היינו כללות התורה כולה יסודה כ"ב אותיות), ועוד יכוין ששאר החטאים שאינו זוכר יוכלל ביודיו זאת כי הכל נכלל בכ"ב אותיות (עיין ברע"מ בענין שאמר ז"ל בבדיקת חמץ בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטלו בלבו ודוי), ויכוין לקיים מצות עשה להתוודות ולשוב בתשובה כי מצות צריכות כונה, ובפרט מצות עשה דאורייתא, וגם הוא מצות עשה שבדיבור דגם במצות דרבנן אינו יוצא בלא כונה, ודע עפ"י חשבון הרמב"ם במנין המצות הנה מצות עשה של הוידוי באה בתורה במנין שס"ה, נ"ל על פי מה שאמר רז"ל השטן בגימטריא שס"ד לרמז דביום הכפורים לית ליה רשות לאסטוני [יומא כ.]. הנה כן הוא בענין הוידוי, כשהאדם מתודה שגבה מעלתו למנין שס"ה כענין יום הכפורים ואז השטן חלף הלך לו בזמן שהחייב מודה ועוזב, הבן הדבר, העתקתי לך כל הדברים האלה עם קצת תוספת דברינו אלה למראה עיניך, להיותן דברים נצרכים לכל האנשים כגילי, בין והתבונן:]

צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכו' ראיתי לפרש כל הפרשה בדרך רמז, כי התורה היא נצחית ואי אפשר לומר שבזמן הזה בטלה המצוה הזאת, וכבר שמעתי ברמז הפרשה הזאת מאת כבוד אדמו"ר הרב הק' מהרמ"מ מ"כ ברימנאב, ולא אעיר על הדקדוקים ויובנו מאליהם. ויש לי לפרש על מה שאמרו רז"ל (אבות פ"ד מכ"א) הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם, והנה נצטוונו בלשון צ"ו שהיא זירוז, כי ביותר צריך לזרז עצמו באלו ג' ראשי עבירות, ואמר צ"ו את בני ישראל שזה תואר לשלמים, כי היצר האורב מפתה גם את השלם, באמור לו כי הוא מקנא ליי' והוא מקנא את חבריו, וכן בתאוה לפעמים יפתהו שזה מן הצורך לעבודתו ית"ש להשביע עצמו מן ההיתר שלא יבוא לידי איסור, ובכבוד מפתהו שזהו מן הצורך כי הוא כבוד התורה, והמשכיל יתבונן הענין כי כן הוא. על כן אמר צ"ו בזירוז וישלחו מן המחנה הם איברי הגוף, (וכן שמעתי ממכוד אדמו"ר הנ"ל), כל צרוע היינו קליפה הנקרא צרוע היא המפתה לקנאה, שעל ידי זה שמתקנא בחבירו מדבר לשון הרע עליו, ועל ידי זה בא הצרעת מהקליפה הנ"ל. וכל ז"ב, שהוא הבא על ידי תאוה כנודע. וכל טמא לנפש שהוא הכבוד, שעל ידי שהאדם מכובד בעיניו, בא לידי כעס ומטמא את נפשו כנודע טורף נפשו באפו (איוב יח ד), (ובזה יתורץ דברי המתרגם ואמרו לטמ"י נפש"א דאינש"א עיין ברש"י). ואמר (במדבר ג) מזכ"ר עד נקיב"ה תשלחו, כבר ידעת זכר נקרא המשפיע ונקבה המקבלת, ורצ"ל הן מי שהוא בבחינת זכר שהוא

# מתורתם של צאצאיו הקי'

ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת. לכאורה הלשון הזה אינו מובן, מאי כל התורה, וזוהו נכון מאמרם ז"ל בשעת מתן תורה נעקרו ההרים ונתקבצו כל אומות העולם ובאו אצל בלעם ואמרו לי מא העולם למימיו הוא חוזר, א"ל לא, אלא ד' עוז לעמו יתן זו תורה הקדושה, ויש לעיין דבריו, למה אמרו שמה העולם למימיו הוא חוזר, למה חשבו כזאת שיביא השי"ת מבול עליהם, יותר היה להם לחשוב שיחרב העולם ע"י דבר אחר, שכבר נשבע השי"ת שלא יבוא מבול לעולם, וי"ל לפי מ"ש המפרשים, על צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה, כי בכל מקום שהתהום מתגבר שם עושה הקב"ה הר לכבוש התהום, וזוהו יבואר כי במתן תורה רצה הקב"ה לפרסם ולהודיע לאומות מדוע נתקברו ישראל יותר מהם, וזוהו לפי שהיו גדורים מעריות במצרים שהיתה

ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת, ולכאורה אינו מובן, וכי במצוה זו נכלל כל התור, אלא הצעת הכתוב היא כך, כי הכתוב מלמדנו כשם שבמתן תורה נבדקו ישראל במים בעקירת ההרים, [וגם במי מרה כדאיתא בזוה"ק] ועי"כ זכו לקבלת התורה וכנ"ל, כן אשה זו תבדק במים אם היא טהורה אזי "הנקי" כי שמו הקדוש מעיד ע"ז, וכנ"ל כעין שהי' בעת נתנת התורה.

(צמח דוד)

## המשך 'אגרא דכלה'

ישורון, ומהו היתרון בהם. ועוד למה לא אמר לעיל בברכתם אחר פסוק (בראשית מח טז) המלאך הגואל וכו', והמתין בברכה הלזו עד ששם את אפרים לפני מנשה. והנראה דהנה ידוע כל התורה כלולה בעשרת הדברות, ועשרת הדברות כלולים בדבור האחרון הוא לא תחמוד וכו' וכל אשר לרעך (שמות כ ז), והוא להתרצות בגזירותיו ית' אשר מנע ממנו הטוב ההוא הניתן לחבירו, ולחשוב כי הוא ית' הוא לבדו הידוע הטוב והנאות לכל אדם ולא יקנא את חבירו, וכבר ידעת שהקנאה מוציאה את האדם מן העולם. ובהקדם עוד זאת ידוע כי התאוה והכבוד מוציאין גם כן את האדם וכו', (כמו שאמרו רז"ל (אבות פ"ד מכ"א) הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין וכו'), והוא כאשר ישפיע הש"י טובה אל האדם, לא יבקש בזה תאוה וכבוד ויבא להתגאות על חבירו בזאת הטובה, רק אדרבא יכנע לפני בוראו ויחשוב כי הוא מצד החסד מבוראו עליו. והנה יעקב אבינו כאשר שם את אפרים לפני מנשה, ראה באפרים שלא נתגאה בטובה רק אדרבא וכו' וכנ"ל, וראה במנשה שלא נתקנא באפרים, על כן בירכס בך יברך ישראל ישימך אלקים כאפרים מבלי גאות, וכמנשה מבלי קנאה על טובת חבירו, והבן כי קצרותי:]

משפיע לאחרים בתורתו, אל יסמוך על דעתו רק ישקול הכל במאזני צדק וכו' ואין מן הצורך להאריך. אל מחוץ למחנה תשלחום, זה יתפרש על פי מה ששמעתי מכבוד אדמו"ר הנ"ל, שבראות האדם איזה מדה גרועה אצלו ואי אפשר לו לפטור ממנה, אזי יראה לקבוע מקום לה אל אשר לא מבני עמינו. וז"ש אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שוכן בתוכם, הנראה על פי דברי כבוד אדמו"ר לקבוע מקום למדה הרעה לאותן שהם מחוץ למחנה ישראל. ולפי זה יתפרש ולא יטמאו את מחניהם, היינו שלא לקבוע מקום להמדה הרעה אצל אחד שנכנס עמנו בברית, הגם שהוא מתהלך באשמיו בלא זה, והטעם אשר אני שוכן בתוכם, כיון שהוא מבני ישראל יהיה איך שיהיה, אני שוכן בתוכם בפנימיותם, כי נפשות בני ישראל הם חלק אלקי ממעל מאן דנפח וכו'.

[ועיין בספר אגרא דכלה על הפסוק (בראשית מח כ) בך יברך ישראל לאמר ישימך אלקים כאפרים וכמנשה. יש להתבונן דהנה הגם שבירכס והילקם לב' שבטים כראובן ושמעון, למה יברכו ישראל את בניהם רק בהם, ולא יאמרו ישימך אלקים כראובן ושמעון ושאר שבטי

## מהנעשה בחצרות קדשינו:

### שבתות הקיץ בדינוב:

בשבת קודש הבעל"ט פרשת בהעלותך ישוה בדינוב קבוצה, לרגל הילולת הר"ה סבא קדישא רבי ישכר דוב מראדישיץ החל ביום שישי י"ח סיון, המעוניינים להצטרף מארה"ב יפנו בטלפון 054-8426204. באר"י בטלפון 052-7676851.



בשבת פרשת שלח ישוה בדינוב קבוצה בס"ד, בשיילוב נסיעה לשאר קברי צדיקים לרגל הילולת הגה"ק ר' יהודה אסאד זצוק"ל הטמון ב"סערדאחילי" ביום ההלולא כ"ג סיון, הנסיעה כוללת: פרשבורג, אושביץ בירקנאו, קראקא, ליעזנסק, לנצוט, רימנוב, אוהל, ליסקא, קרעסטיי, קאליב, נשאר מוקמות בודדים למקדמים. אפשר לברר פרטים ולהזמין בטלפון 052-7676851.

### העולים לדינוב:

מן השמים סיבבו שאגיע לדינוב אתמול יום רביעי ט' בסיון, ע"מ לסדר כמה דברים דחופים בראש ובראשונה לסיים חלקים מהגג אשר עד היום לא נסגר כראוי וכידוע בארצות אירופה גם בקיץ יורדים גשמים, ולא מעטים, וכך היה בשבועות האחרונות ירדו כמויות גדולות של גשמים וחדרו

לבנין מכמה מקומות וגרמו לזנקים, ובלית ברירה למרות שאין לנו את האמצעים לשלם את המשך העבודה לסיים גג פח חדש על חלק גדול מהבנין, נאלצנו לקפוץ לעוד חובות ע"מ להשלימו כדאי שלא היו עוד זנקים במקום.

באמצע הלילה ועל דלת הבנין נשמעו דפיקות, וירדתי לפתוח, וראיתי מול עיני קבצה של יהודים מאנטוורפן, שאמנם בתוכניתם המקורית היה לנסוע כמה ימים בלי שינה במקום מסודר, ובדרכם היו לכיון אוגורין לקברי הצדיקים, אבל כרעו להתמוטט מכמה ימים בלי שינה מסודרת, ושמחו שיש מקום להניח את הראש לכמה שעות, ואכן לנו את שנתם במקום, ובבוקר קיבלו מקוה חם, וקפה, וארוחת בוקר מסודרת אחרי התפילה, וקיבלו כוחות מחודשים להמשיך בתפילות על קברי הצדיקים במוח זך.

וכאן פנייתנו לציבור הקדוש להטות שכם, לעזור לנו במפעל האדיר שנבנה על קברו של רבינו, מקום שנהפך לאבן שואבת לכל יהודי שמגיע להתפלל בקברי הצדיקים לשהות בו הן בימות החול הן בשבתות, לטעום מנעימות השבתות הנעלים בדינוב, ונשמח לכל עזרה מכם יהודים יקרים ע"מ שנוכל להשלים לפחות את החלק הגג הנצרך לבל יהיו לנו עוד זנקים בבנין מחמת הגשמים החוזרים, ובוודאי זכות וכוח רבינו ילוו את העושים למענו, ויראו אך טוב וחסד כל מי חיים.

### בית המדרש דינוב

#### ע"ש רבינו ה'בני יששכר'

רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל ירושלים

### כוס תנחומים

לידידינו היקר ראש וראשון לכל דבר שבקדושה לחם מלחמות ה' ברמה,

### הרה"ח ר' יואל קרויס הי"ו

בהלקח ממנו אביו הגדול, משרידי דור דעה, אשר במסירות נפש עבד את קונו, קירב מאות יהודים לאבינו שבשמים, אשר אהבתי את אברהם אשר האמין בה ויחשבה לו צדקה, משה עבד ה' יום ולילה לא ישובת בביטול העצמיות והישות בלתי לה לבדו, ביתו פתוח לרווחה לכל לב נשבר ונרעה

### הצדיק ר' אברהם משה קרויס זצ"ל

מן השמים תנחמו כל משפחתך ואמך היקרה, שלא תדעו עוד צער ויגון, כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו, ומיתת צדיקים מכפרת על כל בית ישראל שנתבשר במהרה בנאולה השלימה בביתא משיח צדקינא אמן.

### חברי בית המדרש חברי השיעורים

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

השבוע נתרם השיעור ע"י ר' אברהם יואל פרידמן לרגל השמחה בבית ידידו ר' שמואל חיים פפנהיים לרגל אירוסין בנו בשעתומו"צ

זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 10.30 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה

הגליון יוצא לאור ע"י מוסדות 'בני יששכר' בית המדרש דינוב, רחוב בלזר 17 ירושלים  
הערות אפשר לשלוח לת.ד. 5495 ירושלים או באימייל: info@moreshet.pl  
המעוניינים לקבלת העלון באימייל, ישלחו בקשה לאימייל הנ"ל.